

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 99. Per quid propositum distinguatur à promissione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

» adjungunt Mixtum ex utroque; ut si voveas pere-
» grinationem cum oblatione alicuius rei, v. Lesj.
» Lib. 2. Cap. 40. Dut. 6.

A D D E N D A.

361 Q. 98. *An propositum firmum sit votum, ve-*
inducat aliquam obligationem. R. Non est votum,
quia in proposito deest promissio & animus se
ex vitalis aetatis obligandi: major difficultas est,
an per tale propositum inducatur saltem sub veniali
obligatio, de quo tres sunt sententiae, prima abso-
lutè affirmat, quia sic proponens videtur se saltem
obligare ex virtute constantiae & fidelitatis; ita
aliqui apud Sanch. hic L. 4. c. 1. n. 21. Secunda abso-
lutè negat, quia propositum non est Lex, neque fit
ex voluntate se obligandi, constantia autem &
fidelitas tum tantum obligant, quando bonum
propositum aliunde est obligatorium, ita Sanch.
suprà. Tamb. L. 3. c. 11. n. 2. aliquique communiter.
Tertia sic distinguit, si cum causa mutes, non pec-
cas, quia prudentis est, ubi est causa, etiam immu-
tare mentem; si autem mutes sine causa, peccas
venialiter, quia inordinatum est & contra rectam
rationem ita leviter recedere ab inspiratione divina
vel ab inchoato bono, deinde saltem est aetius
otiosus, ita Suar. de Relig. T. 2. T. 6. L. 1. c. 2. n. 7.
Castr. T. 17. D. 1. P. 2. n. 3. Lugo d. 23. n. 1.

362 Q. 99. *Per quid propositum distinguatur à promis-
sione.* R. Per hoc, quod propositum contineat
solam intentionem faciendi opus, promissio autem
superaddat voluntatem obligandi se alteri, ita
Castr. suprà: addit Lugo in Resp. Mor. L. 6. d. 8. n. 6,
quod promissio obliget, non ex sola veritate,
quaeretur verba conformari cum mente, sed etiam
ex fidelitate, quaeretur facta conformari
cum verbis; è contraria propositum non inducit
oblig.

obligationem ex fidelitate, nam proponens tantum
sic dicit: *Jam est in me voluntas orandi Deum cras,*
& hunc sola veritas obligat, ut verba conformet
menti, id est, ut jam voluntatem habeat D E U M
cras orandi; quod si postea voluntas mutetur,
facta non conformabuntur cum verbis, neque ipse
vi propositi præcisè ad hoc tenebatur, ex quo
sequitur, si quis in gravi morbo constitutus dicat:
Quando D E U S mihi restituerit sanitatem,
ego vivam castè, talis non vovet, sed tantum propo-
nit: Item, si Pœnitens Confessario nolenti absolu-
vere sic dicat, *absolve, promitto tibi sedenti hic loco Dei,*
quod hoc peccatum nolim amplius committere,
talis pœnitens non videtur vovere, quia ordinariè
tantum est animus manifestandi serium propositū
illi, à quo Dei vices gerente petitur absolutio.
Vide dicenda p. 2. n. 764.

D U B I U M II.

Quæ requiratur voti deliberatio & intentio.

Resp. Cùm voti obligatio sit gravissima, ^{scilicet} 363
requiritur intentio, deliberatio, & libertas
perfecta, quâ quis liberè & directè in se
voluerit promittere, cum animo se obligandi.
Ita Doctores communiter. Less. Bonac. d. 4. q. 2. p. 1. ^{scilicet}
Unde resolues,

I. Ætas & usus rationis ad vovendum ea suffi-
cit, quæ satis est ad peccatum mortale, perfecto
actu humano, & directo in se volitum. Excipe
tamen votum solenne Religionis, quod inva-
lidum est ante certam ætatem.

II. Non obligat votum factum cum semi-
plena animadversione vel deliberatione, v. g. ^{scilicet}
ex repentina animi motu vel consuetudine,